

[Gottschalck-Hansen.]

nedsat, se på et gunstigt resultat af det foreliggende lovforslag til gavn for folkekirken og til gavn for de præster, som har krav på bevågenhed og anerkendelse og påskønnelse for den gerning, de øver fjernt fra moderlandet eller ude i det fremmede, både på kirkens basis og på national grundvold. Hermed skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg finder det nødvendigt at fastslå, at det normale må være, at menighedsrådet har den afgørende indflydelse med hensyn til, hvem der skal være præst i sognet. Det glædede mig at høre den første del af den ærede konservative ordførers tale, hvor det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen gav udtryk for det synspunkt, at det kunne være betænkeligt, som det sker ved et forslag af denne karakter, at fratage menighedsrådene nogle af de rettigheder, de har nu. Jeg synes imidlertid, at det ærede medlems tale, efterhånden som den skred frem, viste, at han ikke havde så forfærdelig megen respekt for de samme menighedsråd. Den karakteristik, som det ærede medlem gav af menighedsrådene, synes jeg ikke var helt passende, og da det ærede medlem så havde i, at han egentlig mente, at autoriteterne var bedre egnet til at ansætte præster end menighedsrådene og skulle have større indflydelse på det, stod det mig meget klart, at hans demokratiske standpunkt i disse spørgsmål ikke er særlig dybt forankret.

Jeg mener, man må se tingene ud fra det synspunkt, at det normale er, at menighedsrådet skal have indflydelse på, hvem der skal være præst i sognet. Muligheden for at få en præst, der kan arbejde i sognet og få noget ud af det, er i så høj grad afhængig af, at han mødes med tillid og forståelse fra befolkningen, som han skal virke imellem. Derfor er det vigtigt, at menigheden på stedet føler et ansvar overfor præsten. Det er den egentlige tanke med menighedsrådenes indstillingsret, at de kvinder og mænd, der sidder i disse råd, skal føle en forpligtelse overfor den præst, som de har ansvaret for er kommet til sognet. Den præst, der kaldes til et sogn efter indstilling af menighedsrådet, altså på en måde på menighedsrådets opfordring, vil på forhånd have langt rigere mulighed for at udrette noget i sit sogn end en præst, der uden me-

nighedens medvirken sendes til sognet af en eller anden administrativ kirkelig myndighed. Præsteansættelser kan jo ikke sammenlignes med almindelige embedsbesættelser. Præstens gerning er af en ganske særlig karakter. Der er naturligvis et menneskeligt hensyn at tage til præsten, det er klart, det er jo mennesker, der skal leve og eksistere som alle andre, men både for præstens egen skyld og for arbejdet i sognet er det af umådelig værdi, at der består et tillidsforhold mellem præsten og beboerne, og et sådant tillidsforhold tror jeg det vil være lettere at bringe i stand, når sogne- menigheden selv har haft bud efter præsten. Derfor må hovedreglen være, at menighedsrådet får størst mulig indflydelse på, hvem der skal være præst i sognet. Det er ud fra disse synspunkter, at vi i det radikale venstre gik imod det forslag, der blev fremsat for nogle år siden, hvorefter kirke- ministeren skulle besætte hvert 10. præste- embede, der blev ledigt. En sådan bestemelse strider helt mod det synspunkt, som ligger til grund for lovgivningen om menighedsråd. Den indflydelse, befolkningen har fået på præstevalget, vil vi i mit parti ikke være med til at tage fra den. Den er et led i det kirkelige arbejde i landet og repræsenterer et synspunkt, som vi lægger vægt på at fastholde: at den præst, der skal virke i et sogn, skal komme der, fordi sognet selv ønsker det, og han skal ikke påtvinges sognet.

Efter det forslag, som her foreligger, får ministeren ret til at besætte et lille antal embeder af særlig karakter udover dem, der i forvejen besættes uden indstilling fra menighedsrådene, og det er for alle disse embeders vedkommende sogne, hvor menighedsrådene fremdeles bevarer indstillingsret for to embeder ved den kirke, det drejer sig om, altså således, at de to kirkelige retninger i sognet, selvom dette forslag gennemføres, kan få indflydelse på præsteindstillingen.

I forbindelse hermed vil jeg gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Frede Nielsen. Jeg troede egentlig, at socialdemokratiet havde opgivet tanken om, at man skulle gå til at fratage menighedsrådene den indstillingsret, de har, taget i al almindelighed, og at socialdemokratiet var indforstået med, at man skulle bevare denne ret for menighedsrådet og samtidig vise et vist hensyn overfor den kategori af præster,